

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО НАПРЯМУ

У статті проаналізовано теоретичні аспекти професійної підготовки соціальних працівників до реалізації соціально-реабілітаційного напрямку. Виокремленні важливі елементи підготовки фахівців соціономічної сфери за відповідним напрямом, а саме: завдання, функції, професійно-профільні знання, уміння й навички, індивідуальні професійно-особистісні якості особистості фахівця, правових та організаційних засад надання соціальних послуг, спрямованих на соціальну реабілітацію осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутній соціальний працівник, соціально-реабілітаційний напрям роботи, соціальна реабілітація.

Постановка проблеми. Зміни соціально-економічних умов, що характеризують теперішній розвиток України, висувають підвищенні вимоги до здійснення висококонкурентної професіоналізації фахівців соціономічної сфери. Реформування соціально-економічної системи України сприяє появі нової професії – соціальна робота, головним призначенням якої є надання компетентної соціальної допомоги особам, які потрапили в складні життєві обставини. Отже, зростає значення соціальної роботи як виду професійної діяльності та ролі соціального працівника як професіонала.

Серед різноманітних напрямів підготовки майбутніх соціальних працівників виокремлюється соціально-реабілітаційний. Головною метою якого є сформувати професійні компетентності майбутніх соціальних працівників з питань виконання соціально-реабілітаційної роботи з особами, які цього потребують.

Аналіз актуальних досліджень. Зазначимо, що теоретичні і практичні аспекти соціальної роботи як галузі знань, навчальної дисципліни й професійної діяльності розглянуто у працях О. Безпалько, І. Зверева, І. Іванова, А. Капської, Г. Лактіонова, Л. Міщик, Л. Тюті та ін. Проблема сутності, змісту й особливостей професійної підготовки майбутніх соціальних працівників у вітчизняній системі освіти стала предметом дослідження В. Беха, А. Горілого, О. Карпенко, М. Лукашевича, І. Мельничук, І. Миговича, В. Поліщук, В. Полтавця, Т. Семигіної та ін. Питання, пов'язані з формуванням особистісно-професійних якостей фахівця соціальної роботи, висвітлено в дослідженнях М. Васильєвої, Н. Клименюк, О. Патинок та ін.

Наукові пошуки окремих аспектів підготовки майбутніх соціальних працівників до роботи з різними групами населення й надання різних видів послуг відображено у працях М. Дідик, Р. Козубовського, С. Сургової та ін.

Наукове висвітлення зарубіжного досвіду підготовки соціальних працівників у Європі, США, Канаді знайшло відображення в дослідженнях Н. Видишко, Л. Віннікової, Н. Гайдук, О. Загайко, А. Кулікової, Г. Лещук, Н. Микитенко, О. Ольхович, О. Пічкарь, Г. Слосанської, Н. Собчак та ін.

Проте аналіз науково-методичної, спеціальної літератури з проблеми підготовки майбутніх фахівців дозволяє стверджувати, що теоретичні аспекти професійної підготовки майбутніх соціальних працівників до реалізації соціально-реабілітаційного напрямку потребує додаткового вивчення.

Отже, **метою статті** є визначення й обґрунтування теоретичних аспектів професійної підготовки майбутніх соціальних працівників із питань реалізації соціально-реабілітаційного напрямку.

Методи дослідження. Основні методи, що були нами використані при здійсненні дослідження окресленого питання – це теоретико-методологічний аналіз проблеми, систематизація наукових літературних джерел, порівняння та узагальнення даних.

Виклад основного матеріалу. Науковиця А. Капська (Капська, 2004) наголошує, що головним завданням соціального працівника є допомога людині зберегти себе й знайти своє місце в суспільстві. Це обумовлює потребу опанування майбутніми соціальними працівниками широкого кола знань, практичних умінь, навичок та сформованість професійно-особистісних якостей. При цьому важливо враховувати зміст функцій та функціональних обов'язків, які виконує фахівець соціономічної сфери. Наголосимо, що серед різноманітних функцій можна виділити управлінську, організаційну, прогностичну, соціально-профілактичну, аналітичну, соціально-побутову, соціально-реабілітаційну, соціально-правову та інші. Для реалізації та виконання цих функцій майбутньому соціальному працівникові потрібні професійна освіта, особистісна готовність, дотримання принципів й професійно-етичних норм поведінки.

Отже, у процесі професійної підготовки майбутній соціальний працівник для проведення соціально-реабілітаційної роботи з потребує категоріями населення має опанувати систематизованими знаннями, вміннями й навичками щодо особливостей організації та здійснення процесу соціальної реабілітації і мати сформовані професійні особистісно-моральні якості, які в майбутньому будуть забезпечувати його професійну придатність.

Завдання та обов'язки, вимоги до знань і кваліфікаційні вимоги до соціального працівника, у тому числі, що стосуються соціально-реабілітаційного напрямку роботи з особами, які цього потребують, окреслені в довіднику кваліфікаційних характеристик професій працівників (*Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників*). Зазначимо, що серед переліку завдань та обов'язків соціального працівника, окрім таких важливих завдань, як виявлення, оцінювання потреб осіб, які потрапили в складні життєві обставини; розроблення,

реалізації, координації й контролю різноманітних заходів з соціальної допомоги особам, які цього потребують, наявне завдання з надання послуг із соціальної реабілітації особам певних категорій.

У ході дослідження з'ясовано, що до кола знань, умінь та навичок із соціально-реабілітаційного напрямку у професійній підготовці соціальних працівників відносяться: знання щодо особливостей психофізичного й соціального розвитку осіб різних категорій населення, знання сутності та технологій надання соціально-реабілітаційної допомоги, знання нормативно-правової бази України щодо організації й реалізації процесу соціальної реабілітації, шляхів оцінювання ефективності здійснення соціально-реабілітаційної роботи та інші; уміння використовувати професійно-профільовані знання в соціально-реабілітаційній роботі з особами, що її потребують, уміння застосовувати технології соціальної роботи в соціально-реабілітаційному напрямі роботи та інші.

Закцентуємо, що поряд із професійними знаннями, уміннями та навичками в підготовці соціальних працівників до реалізації соціально-реабілітаційного напрямку важливу роль відіграють індивідуальні професійно-особистісні якості особистості фахівця. Відповідні якості особистості виступають чинником успішності й ефективності соціально-реабілітаційної роботи з особами, які потрапили в складні життєві обставини.

Дослідження показало, що стиль поведінки особистості соціального працівника, обумовлений сукупністю його індивідуальних особистісно-моральних якостей, ціннісних орієнтацій й інтересів. Тому виникає потреба у процесі підготовки соціальних працівників до реалізації соціально-реабілітаційного напрямку виховання їх духовно-моральної культури. Поєднання професійних знань, умінь та навичок з високою духовно-моральною культурою соціального фахівця є важливою й необхідною умовою його високої кваліфікації (Агарков и др., 2015). Серед важливих індивідуальних професійно-особистісних якостей соціального працівника можна виокремити такі, як: терпимість, тактовність, емпатія, справедливість, оптимістичне ставлення до вирішення життєвих труднощів та інші. Наявність таких специфічних професійно-особистісних якостей, як співчуття, комунікабельність, здатність до самокритичності, прагнення до порозуміння обумовлюється особливостями різних категорій серед осіб, які потрапили в складні життєві обставини.

Проведене дослідження дозволило зробити висновок, що протягом професійної підготовки соціальних працівників до реалізації соціально-реабілітаційного напрямку виникає потреба врахування основних правових та організаційних засад надання соціальних послуг, спрямованих на соціальну реабілітацію осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах.

Закцентуємо, що поняття соціальної реабілітації дослідники розглядають у широкому та вузькому тлумаченні. У широкому тлумаченні

«соціальна реабілітація – це створення умов у суспільстві для відновлення й розвитку здібностей і навичок індивідів самостійного соціального функціонування». У вузькому розумінні «соціальна реабілітація – це система форм, методів та засобів відновлення втрачених індивідом або не набутих у процесі соціалізації функцій, відносин і ролей соціального функціонування» (Холостова и Кононова, 2011). Сучасне трактування поняття «соціальна реабілітація» подано в Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» в такому формулюванні: «соціальна реабілітація – система заходів, спрямованих на створення й забезпечення умов для повернення особи до активної участі в житті, відновлення її соціального статусу та здатності до самостійної суспільної і родинно-побутової діяльності шляхом соціально-середовищної орієнтації та соціально-побутової адаптації, соціального обслуговування задоволення потреби в забезпеченні технічними та іншими засобами реабілітації» (*Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні*).

Згідно з Соціальними нормативами у сфері надання реабілітаційних послуг (*Про затвердження Соціальних нормативів у сфері надання реабілітаційних послуг інвалідам та дітям-інвалідам*), соціальна реабілітація (абілітація) спрямовується на оптимізацію й необхідне коригування ставлення отримувачів до своїх вад, становища в сім'ї та суспільстві, формування в них навичок до самообслуговування, адаптацію в навколишньому середовищі. Метою соціальної реабілітації є розвиток, формування, відновлення або компенсація особистісних соціальних навичок і функцій, звичайних видів життєдіяльності особи. Послуги із соціальної реабілітації включають соціально-побутову та соціально-культурну реабілітацію й адаптацію, соціально-середовищну орієнтацію.

Зазначимо, що відповідно до статті 3 Закону України «Про соціальні послуги» (*Про соціальні послуги*), основними принципами надання соціальних послуг особам, які їх потребують, у тому числі й соціально-реабілітаційних, є: дотримання прав людини, прав дитини та прав осіб з інвалідністю; гуманізму; забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; поваги до честі та гідності; толерантності; законності; соціальної справедливості; доступності та відкритості; неупередженості й безпечності; добровільності; індивідуального підходу; комплексності; конфіденційності; максимальної ефективності та прозорості використання надавачами соціальних послуг бюджетних та інших коштів; забезпечення високого рівня якості соціальних послуг.

Наукові розвідки дозволяють стверджувати, що соціальним працівникам у соціально-реабілітаційній роботі з клієнтами потрібно дотримуватися базових етичних принципів соціальної роботи, таких як співчуття, милосердя, позитивного ставлення до кожної особистості, поваги й прийняття її такою, яка вона є; вирівнювання можливостей у різних сферах життя; свободи вибору видів соціальної допомоги.

Результативність процесу соціальної реабілітації значною мірою залежить від системи поглядів, розуміння й пояснення певного явища соціально-реабілітаційної діяльності та від визначення методологічних засад вирішення наукових проблем. Одну з найбільш важливих складових теорії соціальної реабілітації представляють загальні та специфічні закономірності, що обумовлюють зміст процесу соціальної реабілітації у практиці соціальної роботи з особами, які цього потребують, і визначають стратегічні шляхи впровадження наукових досягнень у сфері соціального захисту (Капська, 2003).

До загальних закономірностей теорії соціальної реабілітації належать: зміна сутності державної політики стосовно осіб, які опинилися в складних життєвих обставинах і вироблення певних механізмів для її реалізації та розробка й удосконалення нормативно-правової бази соціальної роботи з відповідною категорією (Капська, 2003), адже соціальну роботу з особами, які її потребують, необхідно проводити постійно з урахуванням нормативно-правової бази документів світового співтовариства (установчі акти, декларації, пакти, конвенції, рекомендації і резолюції ООН, ВООЗ та ін.) та законодавчих і підзаконних актів України.

Підкреслимо, що сьогодні надання послуг із соціальної реабілітації осіб, які потрапили в складні життєві обставини ґрунтується на таких міжнародних документах, як:

- Декларація прав дитини (1959);
- Декларація соціального прогресу та розвитку (1969);
- Декларація про права розумово відсталих осіб (1971);
- Декларація про права осіб з інвалідністю (1975);
- Всесвітня програма дій стосовно осіб з інвалідністю (1981);
- Конвенція про права дитини (1989);
- Принципи захисту психічно хворих і покращення психіатричної допомоги (1991);
- Стандартні правила забезпечення рівних можливостей для осіб з інвалідністю (1993) та ін. (Тюптя та Іванова, 2008).

Доведено, що соціально-реабілітаційна робота соціальних працівників повинна реалізуватися з урахуванням законодавчих і підзаконних актів України:

- закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» (1991) (*Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні*);
- закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (1993) (*Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні*);
- Закону України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» (2001) (*Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю*);

- Закону України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» (2005) (*Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні*);
- Постанови Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції ранньої соціальної реабілітації дітей з інвалідністю» (2000) (*Про схвалення Концепції ранньої соціальної реабілітації дітей з інвалідністю*);
- Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної типової програми реабілітації осіб з інвалідністю» (2006) (*Про затвердження Державної типової програми реабілітації осіб з інвалідністю*) тощо.

Установлено, що до специфічних закономірностей теорії соціальної реабілітації відповідно до наукових розробок А. Капської (Капська, 2004), виокремлюються: залежність ефективності соціальної реабілітації особи від мобілізації потенціалу її сім'ї; реалізація індивідуальної програми реабілітації згідно з її реабілітаційним потенціалом та об'єднання зусиль сукупного потенціалу соціуму для найбільш повного задоволення потреб людини.

Специфічними принципами проведення соціальної реабілітації є етапність, диференційованість, комплексність, наступність, послідовність, безперервність у вжитті реабілітаційних заходів, безкоштовність для найбільш нужденних (осіб з інвалідністю, пенсіонерів, біженців та ін.).

Виділяють різні види соціально-реабілітаційної діяльності. А саме: соціально-психологічний, медико-соціальний, професійно-трудоий, соціально-побутовий, соціально-рольовий, соціально-правовий та ін.

У практичній соціальній роботі реабілітаційна допомога надається різним категоріям населення. Залежно від цього визначаються і найважливіші напрями реабілітаційної діяльності. До таких напрямів зараховують: соціальну реабілітацію осіб із інвалідністю; дітей із обмеженими психофізичними можливостями; людей похилого віку; військовослужбовців; реабілітацію осіб, що відбули покарання в місцях позбавлення волі та ін.

Соціальна реабілітація осіб, які потрапили в складні життєві обставини може проводитися державними й недержавними установами та організаціями, а саме: органами охорони здоров'я, реабілітаційними центрами, соціальними службами для молоді й іншими організаціями та установами, до компетенції яких входять коло завдань з соціальної реабілітації осіб, які цього потребують. Саме специфікою організації й установи, яка реалізує соціально-реабілітаційну роботу, визначається зміст відповідного напрямку роботи.

До основних загальних особливостей соціально-реабілітаційної роботи з різними групами населення можна віднести такі, як: комплексний характер; раннє діагностування та початок онтогенезного послідовного впливу на негативні фактори розвитку особистості; урахування вікових особливостей осіб, які потребують реабілітації; урахування психофізичного й соціального розвитку особистості; обов'язкова співпраця з батьками, найближчим оточенням особи, іншими фахівцями державних і

недержавних організацій та установ; дотримання заздалегідь установленної єдиної системи вимог під час соціально-реабілітаційної роботи соціального працівника; у процесі формування соціальної поведінки осіб, які потрапили в складні життєві обставини використовувати загальні та специфічні технології, принципи соціально-реабілітаційної роботи, ураховуючи при цьому особливості певних категорій населення.

Висновки. Таким чином, професійна підготовка майбутніх соціальних працівників до реалізації соціально-реабілітаційного напрямку, як і інші напрями соціальної роботи, має багатоаспектний та комплексний характер. З'ясовано, що до провідних завдань професійної діяльності соціального працівника відносимо вміння допомагати відновлювати, розвивати й формувати в людей морально-здорові, гуманістичні відносини, позитивно спрямовані на повноцінне життя та діяльність у суспільстві. У зв'язку з цим професійна освіта за напрямом підготовки «Соціальна робота» повинна орієнтуватися на професійні завдання, функції, функціональні обов'язки, принципи, які фахівці будуть реалізовувати на практиці, сприяти формуванню професійно-профільних знань, умінь, навичок, індивідуальних професійно-особистісних якостей. Вважаємо, що професійно спрямоване поєднання відповідних елементів є чинником ефективного й успішного результату професійної підготовки з соціально-реабілітаційного напрямку роботи соціального працівника.

ЛІТЕРАТУРА

- Агарков, О., Арабаджиев, Д., Єрохіна, Т., Кузмін, В. (2015). *Технології соціальної роботи*. Запоріжжя (Aharkov, O., Arabadzhiev, D., Yerokhina, T., Kuzmin, V. (2015). *Technologies of social work*. Zaporizhzhia).
- Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. Вип. 80. Соціальні послуги (*Handbook of qualification characteristics of employees' professions. Issue 80. Social services*). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0518739-17>.
- Капська, А. Й. (2004). *Соціальна робота: технологічний аспект*. Київ (Kapska, A. Y. (2004). *Social work: technological aspect*. Kyiv).
- Капська, А. Й. (Ред.) (2003). *Соціально-педагогічна робота з дітьми та молоддю з функціональними обмеженнями*. Київ (Kapska, A. J. (Ed.) (2003). *Socio-pedagogical work with children and youth with functional limitations*. Kyiv).
- Про затвердження Державної типової програми реабілітації осіб з інвалідністю: Постанова Кабінету Міністрів України від 08.12.2006 р. № 1686 (*On approval of the State standard program for rehabilitation of persons with disabilities: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of December 8, 2006 № 1686*). Retrieved from: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP061686.html.
- Про затвердження Соціальних нормативів у сфері надання реабілітаційних послуг інвалідам та дітям-інвалідам: Наказ Міністерства соціальної політики України від 31.03.2015 р. № 352 (*On approval of Social Standards in the field of providing rehabilitation services to the disabled and children with disabilities: Order of the Ministry of Social Policy of Ukraine dated 31.03.2015 № 352*). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0408-15>.
- Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні: Закон України від 21.03.1991 р. № 875-XII (*On the basics of social protection of the disabled in Ukraine: Law of*

- Ukraine of March 21, 1991 № 875-XII). Retrieved from: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/556-2012-%D1%80>.*
- Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні: Закон України від 06.10.2005 р. № 2961-IV. Верховна Рада України (On Rehabilitation of Persons with Disabilities in Ukraine: Law of Ukraine of October 6, 2005 № 2961-IV. Verkhovna Rada of Ukraine). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15>.*
- Про соціальні послуги: Закон України від 17.01.2019 р. № 2671-VIII. Верховна Рада України (On social services: Law of Ukraine of January 17, 2019 № 2671-VIII. Verkhovna Rada of Ukraine). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19>.*
- Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю: Закон України від 21.06.2001 р. № 2558-III. Верховна Рада України (On social work with families, children and youth: Law of Ukraine of June 21, 2001 № 2558-III. Verkhovna Rada of Ukraine). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2558-14>.*
- Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні: Закон України від 05.02.1993 р. № 2998-ХП (On promoting the social formation and development of youth in Ukraine: Law of Ukraine of 05.02.1993 № 2998-ХП). Retrieved from: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/556-2012-%D1%80>.*
- Про схвалення Концепції ранньої соціальної реабілітації дітей з інвалідністю. Постанова Кабінету Міністрів України від 12.10.2000 р. № 1545 (On approval of the Concept of early social rehabilitation of children with disabilities. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of October 12, 2000 № 1545). Retrieved from: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1545-2000-%EF>.*
- Тюптя, Л. Т., Іванова, І. Б. (2008). *Соціальна робота: теорія і практика*. Київ (Tuptia, L. T., Ivanova, I. B. (2008). *Social work: theory and practice*. Kyiv).
- Холостова, Е. И., Кононовой, Л. И. (2011). *Технология социальной работы*. Москва (Kholostova, E. I., Kononova, L. I. (2011). *Technology of social work*. Moscow).

РЕЗЮМЕ

Зосименко Оксана. Теоретические аспекты профессиональной подготовки социальных работников к реализации социально-реабилитационного направления.

В статье проанализированы теоретические аспекты профессиональной подготовки социальных работников к реализации социально-реабилитационного направления. Выделены важные элементы подготовки специалистов социологической сферы по соответствующему направлению, а именно: задачи, функции, профессионально-профильные знания, умения и навыки, индивидуальные профессионально-личностные качества личности специалиста, правовых и организационных основ предоставления социальных услуг, направленных на социальную реабилитацию лиц, которые находятся в сложных жизненных обстоятельствах.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, будущий социальный работник, социально-реабилитационное направление работы, социальная реабилитация.

SUMMARY

Zosymenko Oksana. Theoretical aspects of professional training of social workers for realization of social and rehabilitation direction.

The article is aimed at determining theoretical aspects of professional training of social workers for realization of social and rehabilitation direction.

The research conducted has made it possible for the author of the article to state that the main task of a social worker is to help a person preserve himself and find his place in the society. This calls for the necessity of future social workers gaining a wide range of knowledge, practical skills and professional and personal qualities.

In the article it is highlighted that the task and duties, demands to knowledge and skills of a social worker including social and rehabilitation direction with the people who need it, are given in the reference book for qualification characteristics of the professions.

The author of the articles emphasizes that combining professional knowledge and skills with high moral culture of a social worker is an important and necessary condition of his qualification. The author is sure that this is the reason of the necessity to train social workers for realizing social and rehabilitation direction of education of their moral culture.

The article reveals important individual and specific professional and personal qualities of a social worker. The attention is paid to the necessity to take into account the main legal and organizational foundations of proving social services aimed at social rehabilitation of people who are in difficult life circumstances.

The author presents the basic principles of providing social services to people who need them, including social and rehabilitation services, and gives the list of international documents which lay the foundation of providing services of social rehabilitation for people in difficult life situations.

The research proves that one of the most important components of the social rehabilitation theory is presented by the general and specific mechanisms which make the content of social rehabilitation in practice of social work with people who need it and determine strategic ways of implementing scientific results into social protection sphere.

The author also gives the interpretation of the notion of social rehabilitation in broad and narrow meaning, outlines kinds of social and rehabilitation activity and defines the main directions of rehabilitation activity.

Key words: professional training (education), future social worker, social and rehabilitation direction, social rehabilitation.

УДК 378.147:811.161.1

Ирина Иванова

Сумской государственный педагогический
университет имени А. С. Макаренко
ORCID ID 0000-0001-9873-1677

Елена Похилько

Сумской государственный университет
ORCID ID 0000-0003-1247-146X
DOI 10.24139/2312-5993/2020.02/052-065

СОВРЕМЕННЫЕ ТРЕБОВАНИЯ К ПРЕПОДАВАТЕЛЮ РУССКОГО И УКРАИНСКОГО ЯЗЫКА КАК ИНОСТРАННОГО

В статье акцентируется внимание на определяющей роли преподавателя в этом процессе, выдвигаются основные требования к его профессиональному портрету, который подвергся значительным изменениям за последние десятилетия. Общепедагогические требования к нему декомпозируются на составляющие, необходимые для современного образа преподавателя РКИ и УКИ, способного обеспечить достаточный уровень знаний, умений и навыков по этим предметам.

Ключевые слова: преподаватель высшей школы, РКИ, УКИ, традиционные и инновационные тенденции, лингвистическая, методическая и профессионально-коммуникативная компетенции.

Постановка проблемы. В современных лингвометодических исследованиях, посвященных проблемам изучения русского и украинского